

Arnhem, 15 mei 2022

Lieve S10,

Waarom zeg ik altijd 'ja'
als ze bij de koffiewinkel vragen of ik er recyclezakken bij wil?

Wie hou ik voor de gek?

Ik koop ook altijd alle nieuwe smaakjes;
de *limited editions*, de *reviving origins*, zelfs de *barista creations*.

Terwijl ik niet eens weet wat ik daarmee moet.

Als ik weer eens thuiskom met een tas vol nieuwe kleurtjes koffie
zegt mijn vrouw: 'die leuke verkoopster was zeker weer aan het werk.'

Terwijl, ja, oké, zij stond achter de *counter*
toen ik ter waarde van het Bruto Nationaal Product van een klein land
de nieuwe *Black Forest Cacao Truffle Flavour Ristretto Arpeggio* aanschafte.

Maar het is niet dat ik indruk op de verkoopster wilde maken.
Nee, mij ging het om iets anders. Iets – hogers?

Want –

het lichaam wordt moe en de toekomst wordt grauw
en alles wat ooit beloftes leek
breekt

en dan loop je de rest van je leven op de scherven.

Vroeger dacht je dat alles nog mogelijk was
en hoe meer dagen je achter de knopen kreeg,
hoe minder mogelijkheid er overbleef.

Daarom klagen mensen,
niet omdat vroeger alles beter was,
maar omdat ze in hun gisteren,
in een fijner lijf
naar een zonniger morgen verlangden

en toen werd morgen vandaag
en toen regende het.

Dáárom zeg ik 'ja' als ze bij de koffiewinkel vragen of ik er recyclezakken bij wil.

Om de mogelijkheden open te laten,
de mogelijkheid, bijvoorbeeld, om een beter mens te worden.

Zo-eentje die zijn koffiecups recyclet.

Ik kan het niet beloven, nee, maar ik kan het wel hopen.

Dus wie hou ik voor de gek?

Mezelf, ja.

Want hoop, uiteindelijk, laat je door de regen naar de zon toe lopen.